

det ærede Medlem, han selv har været med til? Det er hidtil under Forsvarslovenes Behandling blevet nævnt, at Faren for Danmark laa i, at England og Tyskland kom i Krig med hinanden, og at en af Parterne angreb os. Hvis det virkelig skulde ske, at England altsaa en Dag angreb Danmark, og vi saa sagde: Hvor kunne I gøre det, vi leve jo i god Forstaaelse med hinanden? Saa kunde det i Virkeligheden ikke undre os, fordi vor første Mand har sagt, at den Forsvarsordning, vi have, er en Hældningspolitik, som er rettet ikke med samme Begunstigelse overfor England som overfor Tyskland. Kan det kaldes en klog og forsigtig Udenrigspolitik? Vil det ærede Medlem være med til at ofre 31½ Mill. Kr. een Gang for alle og nogle og tyve Millioner Kroner aarligt paa en Politik, som kun kan føre Landet til Fordærv efter hans egne Udtalelser? Det ærede Medlem sagde forleden, at han fremdeles har den samme Opfattelse, som da han forelagde Forsvarslovene. Hvorledes kan han saaledes gaa til Valg for at faa de Forsvarslove gennemførte, som, hvis vi kunne tro, hvad det ærede Medlem fortalte os, da han stod som Minister, kun kunne blive til Skade og Fordærv for vort Land, fordi det er en Hældningspolitik, som viser en Brod mod England og Venlighed mod Tyskland. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem virkelig kan gaa ud til Vælgerne for at skaffe Flertal for en saadan Ordning. Han maa, hvis Valgene ere ham gunstige, hurtigst muligt indbringe Forslag her paa Rigsdagen, som udtaler: Vi maa bort fra denne Ordning, thi den er mere skadelig end gavnlig.

Jeg synes, det var vigtigt at faa at vide af Delegationen, hvorledes de Herrer ville skaffe økonomisk Balance, naar Forsvarslovene skulle gennemføres fuldt ud. Hvilke Skatter ville de foreslaa i den Anledning? Vi have faaet at vide, at Regeringen vil ikke gennemføre Forsvarslovene, men vil søge at spare Penge ved ikke at bruge saa mange Millioner dertil. Hvordan ville de Herrer, hvis de sejre, bære sig ad? Kunne de vente Støtte af det ærede Medlem fra Æbeltoft, som mener, at den Forsvarsordning, vi have, er en Hældningspolitik, ikke er ligelig til alle Sider? Det var noget, han ikke saa fra sin Plads som Medlem, men som han saa som Forsvarsminister og Konseilspræsident, og hans Udenrigsminister sagde det samme. Hvorledes kan det ærede Medlem gaa ud til Vælgerne og forlange saa mange Mil-

lioner til en Ordning, som kun er til Skade for vort Land? Det forekommer mig, at naar de Herrer have saa travlt med at holde Forhør over Regeringen — og det kan være paa sin Plads . . . (*Anders Nielsen*: Det er Assessor Schou, som holder Forhør over Regeringen!) . . . Man spørger dog om, hvorledes Regeringen vil bære sig ad, man vil have at vide, hvad Regeringens Program er, man vil oven i Købet have at vide, hvordan Finansloven vil blive affattet til Efteraaret, hvis Regeringen bliver siddende —, er det saa ikke mere rimeligt, at de Herrer fortælle os, hvorledes Ordningen skal være, hvis de blive sejrende ved Valgene?

N. Neergaard: Jeg vil henvise det ærede Medlem til, hvad jeg sagde forleden Dag: Indtil Aaret 1922 er Forsvarsordningen efter min Mening saaledes, at den er en meget væsentlig Forbedring af det, vi tidligere have haft. Ved Aaret 1922 vil Befolkningen staa frit med Hensyn til den Afgørelse, den skal træffe.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgekreds): Det ærede Medlem fra Æbeltoft (*N. Neergaard*) maa altsaa have skiftet Standpunkt, siden han var Minister. Den 12. Februar 1909 udtalte det ærede Medlem: „Regeringen maa anse den nuværende Landbefæstning for at være i høj Grad ufuldkommen. Den beskytter i sin nuværende Tilstand absolut ikke Byen mod Overrumpling“. Den Fæstning, vi nu have, er vor eneste Beskyttelse mod Landsiden. Den er saa daarlig, at den absolut ikke egner sig til at beskytte mod Overrumpling. Jeg spørger da, hvorledes kan det ærede Medlem være rolig ved en saadan Ordning? Det overrasker mig.

N. Neergaard: Jeg gjorde forleden Dag det ærede Medlem opmærksom paa, at efter min Mening er den nuværende Beskyttelse, vi have mod Landsiden, væsentlig forbedret ved Fløjforterne.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgekreds): Det ærede Medlem udtalte den 19. April 1909, efter at der var kommet Forslag, der gik ud paa at opføre Fløjforterne og at lade den nuværende Befæstning ligge i otte Aar, at han vilde gøre sin Stilling afhængig af, at man ikke gik til den Ordning, fordi det betød en Hældningspolitik overfor Udlandet. Hvis det var en Hældningspolitik den 19. April 1909, er det det ogsaa i Dag. Der er ikke ringe-